

128862 - İslam, müslüman olmayanlara rahmet ve sevgi gözüyle bakar mı?

Soru

İslam, müslüman olmayanlara rahmet ve sevgi gözüyle bakar mı?

Detaylı cevap

Allah’a hamd olsun.

Birincisi:

İslam’ın insanlığa bakışında rahmet ve sevgi doludur. Bundan başkası da zaten düşünülemez. Çünkü İslam dini Allah’ın koyduğu dindir. Bütün insanlığı bu dine girmeye davet etmektedir. Aynı zamanda Allah bu dini vahy etti. Yaratılmışların en merhametlisi Muhammed’in –sallallahu aleyhi ve selem- kalbine indirdi. Bunun doğruluğunu Allah’ın Kitabı şu ayette doğrulamaktadır: “Biz seni göndermedik ancak âlemlere rahmet olasın diye(gönderdik)” el-Enbiya, 107

Kur’an-dan, Sünnetten ve Peygamberin hayatından bu anlamı pekiştiren durumlara delil getirebiliriz. Bunun için birçok tablolar ortaya çıkmaktadır:

1- İslam’a davet etmek ve insanları şirk ve küfürden kurtarmak

Bu konuda Kur’an ve Sünnetin emirleri Müslümanları insanları Allah’ı birlemeye ve bu uğurda malları, vakitleri ve canları harcamaya davet etmektedir. Bu durum da ancak âlemlere rahmet olmak içindir. Onları kullara ibadet etmekten kurtarıp kulların rabbine ibadet etmelerini sağlamaktır. Onları dünyanın darlığından çıkarıp dünya ve ahiretin genişliğine ulaştırmaktır. Allah şöyle buyurmaktadır: “Sizden, hayra çağıran, iyiliği emredip kötülüğü meneden bir topluluk bulunsun. İşte kurtuluşa erenler onlardır. “Âl-i İmran, 104)

2- Kâfir de olsalar anne-babaya ihsanda bulunmak ve iyilik yapmak

Bilakis çocuklarını İslam'dan alıkoymak, küfre ve şirke girmesi için emrediyor ve çalışıyorsa bu konuyla ilgili Allah şunu buyurmaktadır: “İnsana, ana-babasına iyi davranmasını tavsiye eden Biz’iz. Çünkü anası onu nice sıkıntılara katlanarak (karnında) taşımıştır. Sütten ayrılması da iki yıl içinde olur. (İşte bu sebeple) önce Bana (sana verdiğim nimetimden dolayı), sonra da ana-babana (seni büyütmede karşılaştıkları zorluklardan dolayı) şükret diye tavsiyede bulunmuşuzdur. Dönüşün ancak Bana’dır (yaptıklarını soracağım). Eğer onlar seni, hakkında bilgin olmayan bir şeyi (körü körüne) bana ortak koşman için zorlarsa, onlara itaat etme. Onlarla dünyada (seninle Rabb’in aranda günah olmayan ve sana sorumluluk getirmeyen durumlarda onlara itaat ederek) iyi geçin. -Bana (şirkinden tevbe edip İslam’a) yönelenlerin yoluna uy.- Sonunda dönüşünüz ancak Bana’dır. O vakit size, yapmış olduklarınızı haber veririm.” Loqman, 14-15

3- Müslüman da olmasalar komşulara ihsanda bulunmak

Komşuna bakmasını, onu önemsemesini, onu korumasını ve hakkını vermesini isteyen ve insanları bunu yapmaya tavsiyede İslam’ın benzeri ne bir kanun, ne bir metod ve ne de bir din olduğunu göremezsın. Allah şöyle buyurmaktadır: “Allah 'a ibadet edin ve hiçbir şeyi ortak koşmayın O'na. Ana-babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yakın arkadaş, yolcuya, ellerinizin altında bulunanlar (köle, cariye, hizmetçi ve benzerlerine) iyi davranın; kendini beğenen ve (Rabb’inin verdiklerine) daima böbürlenip (şükretmeyen) inkâr eden kimseyi sevmez Allah.”en-Nisa, 36

el-Kurtubi Rahimehu Allah şunu belirtir:

“Nufuş-Şami dedi: “velcaru zil-qurba” müslümandır, (vel-carul-cunbi” Yahudiler ve Hristiyanlardır.

Buna binaen diyorum ki: müslüman veya kâfir olsun komşuya ihsanda bulunmak emredilen ve sevilen bir durumdur. Doğru olan da budur. İhsanda bulunmak ve muvasat anlamında veya güzel muaşeretten eziyeti kaldırmak ve onu savunmak olabilir. Buhari Aişe(r.a.) peygamber -sallallahu aleyhi ve selem- şunu buyurduğunu rivayet etti: “öyle ki Cibril bana komşu hakkında tavsiye etti ki onun bana mirasçı kılacağını zannettim.” Ebu Şureh’ten Peygamber-sallallahu aleyhi ve selem- şunu dediğini rivayet etti: “Vallahi iman etmiyor, Vallahi iman etmiyor, Vallahi iman etmiyor”

denildi ki: Kim, ey Allah'ın Resulü! Buyurdu: (komşusunun kendinin eziyetinden emin olmayan kimse" bu durum bütün komşular içindir. Peygamberimiz onun bu eziyetini bırakması için üç defa tekrarlayarak pekiştirmek istedi. Komşusuna eziyet eden kimsenin kâmil bir imanı olmadığını ve mü'min bir kimsenin komşusuna eziyet etmesinden sakınması gerektiğini belirtti. Allah'ın ve Peygamberinin yasakladığı durumu bırakmalı ve o ikisinin razı olduğu ve teşvik ettiği durumları kullar yapmalıdır.

Kurtubi Tefsiri, 183-184/5

4- Savaş etmeyen kâfirlerle adaletle ve ihsanla muamele etmek

Bu konuda Allah şunu emretmektedir: "Allah, sizinle din uğrunda savaşmayan ve sizi yurtlarınızdan çıkarmayanlara iyilik yapmanızı ve onlara âdil davranmanızı yasaklamaz. Çünkü insafı olanları sever Allah ." (el-Mumtahineh, 8)

Şeyh Abdurrahman es-Sa'di -rahimehu Allah- şunu belirtir:

Yani: Allah sizin akrabalarınızdan veya diğerlerinden müşrik olanlara adaletle, iyi bir ödülle, ihsanla ve alakayla muamele etmenizi yasaklamaz. Din hakkında sizinle savaşmadıkları, sizi diyarınızdan çıkarmadıkları sürece sizin onlarla ilişki kurmanızda sizin için bir günah yoktur. Bu durumda bir mahzur ve fesad olmadığı için onlarla ilişkide bulunulabilir.

es-Sa'di tefsiri, (sayfa, 856)

5- Kâfirlerden antlaşma yapanları öldürmenin haram oluşu ve bunu yapanlara şiddetli bir tehdit vardır.

Abdullah bin Amr(r.a.)dan Peygamber-sallallahu aleyhi ve selem- şöyle buyurdu: "Kim antlaşma yapan birini öldürürse cennet kokusunu alamaz. Onun kokusu kırk yıllık bir mesafede bulunur." Buhari(2995) rivayet etti.

el-Hafız bin Hacer-rahimehu Allah- şunu belirtti:

Bundan murad edilen: Müslümanlarla ister cizye antlaşması veya devlet barışı yada bir

müslümanın himayesine giren bir antlaşma varsa onu kast etmektedir.

Fethul-Bari (259/12)

6- Antlaşma yapılana zulmetmek ve gücünün dışında onu sorumlu tutmak.

Bu konuda Allah Resulünden-sallallahu aleyhi ve selem- bir hadiste şunu belirtti: “kim bir antlaşma yapılana zulmederse, onu küçük düşürürse, gücünden fazlasını yüklerse, ondan bir şeyi güzellikle almazsa kıyamet gününde ben onun hüccetiyim.” Ebu Davud (3502) rivayet etti. Elbani ise Ebu Davud Sahihi’nde sahih olduğunu belirtti.”

Şeyh Muhammed bin Salih el-Useymin-rahimehu Allah- şunu belirtti:

Kim ülkemize çalışmak veya ticaret yapmak için gelmişse ona bunu yapmasına izin verilir. Çünkü o ya antlaşma sahibidir veya himaye edilendir. Ona saldırmak caiz olmaz. Peygamber-sallallahu aleyhi ve selem- sabit olan bir hadiste: “Kim antlaşma yapan birini öldürürse cennet kokusunu alamaz.” Bizler, Allah’ın emrine teslim olmuş Müslümanlarız. İslam’ın muahede ve eman verilen ehlinde saygı duymamızı istediğine biz de saygı duyarız. Kim de bunu bozarsa: İslam’a kötülük etmiştir. Bunu insanlara terör, kumpas ve ihanet olarak göstermiştir. İslam’ın ahkâmına uyan kimseler antlaşma ve sözleşmelere saygı gösterirler. İşte hayır ve kurtuluş bunda beklenebilir.

Şeyh el-Useymin’in fetvaları, (493/25)

7- Saldırganlığın yasaklanması ve adaletin farzlığı

Bu konuda Allah şunu emretmektedir: “Sizi Haram Mescid’den engelleyen topluluğun kötülüğü sizleri onlara saldırmaya sevk etmesin.” Ve ayette: “bir kavmin kötülüğü sizleri adaletsiz davranmaya sevk etmesin. Adaletli olun. Takvaya en yakın olan da budur.”

Şeyh eş-Şenqiti-rahimehu Allah- şunu belirtti:

Allah’a senin hakkında isyan eden kimseye senin onun hakkını vermeni emreden bu ayetlerin ne güzel ahlakı içerdiğine bir bak.

Advaul-Beyan, (50/3)

(13241) sayılı sorunun cevabına bir bak, esir olan bir kâfire muamele hükümlerini açıklamaktadır. (10590) sayılı sorunun cevabına bak, İslam'ın yasalarında ki bağışlamasını açıklamaktadır.

Bu kadar açıklamayla yetiniyoruz. Eğer ayrıntılara girseydik bu konuda daha çok söylenecek durumlar olacaktı.

İkincisi:

Az önce açıkladıklarımızı önemli gerçeklerle de pekiştirmek gerekir:

1- Dünyada az önce zikredilenlere muhalefet ettikleri görülmektedir.Oysa bunu yapanlara bu olaylar nispet edilmeli ve İslam'a nispet edilmemelidir. Her dinde onun öğretilerine karşı gelen ve ahkâmına uymayan kimseler bulunabilir.

2- Yeryüzünde kâfirlerin yaptıklarını görenler asla Müslümanların yaptıklarıyla karşılaştırma yapmazlar. İki dünya savaşında kurban olanların sayısı yetmiş milyondur ve hepsi de Hristiyanlardı.

Onlarca milyon müslümanlar, haclıların, komünistlerin, Yahudilerin, Hinduların, Siyh'lerin elleriyle öldürüldüler. Bunun ayrıntılarına girmek sözü uzatır. Bunları inkâr eden kimse yoktur ancak aklını kullanmayanlar müstesnadır.

Müslümanların beldeleri işgal edilip ve yeraltı ve yerüstü kaynaklarının gasp edilmesi yine bütün halklardan kâfirlerin eliyle oldu.Bütün bu söylediklerimiz İslam'ın insanlığa bakışı, sevgisi ve şefkati hakkında konuşurken dikkate alınmalıdır. Tarihçilerden insaflı olanlar Müslümanların diğer ülkelere gerçekleştirdikleri fetihler ile haclı seferleri arasında bir karşılaştırma yapmalı ve her ikisinin durumunun nasıl olduğunu ve ikisi arasında ki farkın apaçık olduğunu görecektir. Rahmet ve şiddet ile sevgi ve nefret ile yaşam ve ölüm ile farkı fark edecektir.

3- Az önce İslam ve onun kâfirlere bakışı ve onlar için sevgide, şefkatte ve rahmette hükümlerini söylemiştik. Bu bizden bazı bilmişlerin onun hükümlerini terk etmeleri kast edilmemektedir.

Bunlara:

a- İslam'da kâfirlere karşı velayet vermek ve kalbi sevgi yasaklanmıştır. Akleden bir kimse birr ile

adalet, şefkat ile rahmet arasında ki farkı anlar. Bizimle savaşımayan kâfirlere karşı yapmamız emredilen durumlar ile kalben sevgi beslemenin yasaklanması arasında farkı anlar. Âlemlerin rabbi Allah'ı inkârları ve İslam'dan olmaması nedeniyle bu kâfirlere karşı bunlardan bizi yasaklar.

b- Kâfirlerden -dini ne olursa olsun-birine kadınlarımızdan, kız kardeşlerimizden, kızlarımızdan hiç biriyle evlendirmemiz bize helal olmaz. Bu evlilik ancak Hristiyan ve Yahudilerden iffetli olan ehli kitab ile evlendirilmesi caizdir. Burada akidenin ve tevhidin büyük bir rolü olduğunda şüphe yoktur. Müslümanlardan biriyle evlenen kitabi bir kadının evliliği yakın ve olabilir. Müslüman olmayan biriyle evlenen müslüman bir kadının bu evliliğinde dininde fitneye düşmesi de olabilir. İşte bu hüküm -bu azim dinin getirdiği ahkâmdan- buna çokça uymaktadır. Kitabi bir kadın için rahmettir belki müslüman olur, müslüman bir kadın için de rahmettir dinini bırakmadığı sürece.

c- İslam'da kâfir birinin İslam dinine girmesine zorlanamaz. Çünkü ihlâs ve sıdk İslam'ı kabul etme şartlarından biridir. Allah şöyle buyurmaktadır: “Dinde zorlama yoktur.”

d- İslam'da zina edenin cezası vardır. Hırsızın cezası eli kesilmesidir. Namuslu bir kadına iftira atmanın cezası ise değnek vurulmasıdır. Bu yasalardan biz utanmıyoruz. Bilakis bütün dünyada bunların uygulanmasına ihtiyacı olduğuna inanıyoruz. Kim de bunları uygularsa yeryüzünde namuslarına, mallarına ve kendilerine güvenli bir yaşamı hazırlar. Akıllı kimselerden bu ahkâm hakkında düşündüklerinde bunun kanunlaştırılmasının aslında başında yasaklamak olduğunu görür. Bunu yapmaya kimse cesaret edemez. Kâfir batının durumunu düşünen biri, gasbın yayıldığını, hırsızlığın çoğaldığını, öldürmenin çokça olduğunu görür. Bu durumun acele ile durdurulması gerektiğini bilir. İşte onlar İslam ahkâmı dışında ki kanunları denediler ancak bu onların daha fazla mutsuzluklarını arttırdı.

Bunlar basit uyarılardı. Buna dikkat çekmek ve hatırlatmak gerekirdi. Az önce zikrettiklerimizden bazılarını öğrenmek için soru sorabilirler. Biz buna cevap vermeye hazırız. Sitenin konumu bizden soruya cevap vermeyi ve özetle bunu yapmayı gerektiriyor. Kim de bundan fazlasını isterse onu bilgilendiririz. Bu cevaba bakan müslüman olmayanların içinde bulundukları duruma bir baksınlar. Allah'ın onları İslam'a girmekle emrettiğini, Peygamberi Muhammed'in-sallallahu aleyhi ve selam-sadece Arabların değil yeryüzü halklarının hepsinin peygamberi olduğunu bileceklerdir. Bunu

okuyanlar, vakit geçmeden herkes kendini kurtarmaya baksın. Âlemlerin Rabbi'ni birlediğini hemen ilan etsin. Peygamber Muhammed sallallahu aleyhi ve seleme ve risaletine şahitlik etsin. Şahadet getirdikten hemen sonra hayatının dönüm noktasında değişimi görecektir. Dünya ve ahiret saadetinin dünyasına girecektir. Rabbinin rızasını kazanacak ve azabından ve gazabından sakınacaktır.

Allah her şeyi en iyi bilendir.